

Honegger met een vette knipoog

Met *Les aventures du Roi Pausole* schotel Opera Trionfo een avondje echte operette voor. Licht, grappig en soms wat plat. Zoiets riekt al snel naar clichés, maar daar kan en mag het operagezelschap niet van beticht worden. De productie zit sterk en vooral heel fris in elkaar.

De operette van Arthur Honegger verhaalt over koning Pausole, die regeert in het koninkrijk Tryphème. Een koninkrijk waar liefde gratis en verplicht is. Zelf geeft de heerser 'het goede voorbeeld' door er 365 koninginnen op na te houden (voor iedere dag één). Maar die koninginnen zelf gunt hij weinig vrijheid als het om liefde gaat. Evenals zijn dochter Aline, die kuis opgeborgen zit in het paleis. Dat loopt natuurlijk een keer mis, wat het vlotte verhaal van de operette in gang zet.

Het verhaal inspireerde Honegger tot bijzonder fraaie, veelkleurige muziek. Al zijn het soms wat gekunstelde voorzetjes die tot bepaalde stijlen moeten leiden (zoals een paso doble bij 'Spaanse chocola', of dixieland-muziek bij 'Chicago'), de muziek is heerlijk om naar te luisteren.

Opera Trionfo voegt daar nog twee waardevolle dingen aan toe. Allereerst iets heel praktisch: de Nederlandse vertaling van het libretto van Albert Willemetz door Janneke van der Meulen. Het operagezelschap heeft daar veel aandacht aan besteed en dat valt te prijzen. Natuurlijk kan de fijnzinnigheid van het Frans in een vertaling moeilijk geëvenaard worden, maar zonder de prettig leesbare en humoristische boventiteling zou er veel subtiels aan het publiek voorbij zijn gegaan. Franse woordspelingen komen dankzij Van der Meulen ook in het Nederlands als taalgrap uit. Wat dat betreft een grote pluim.

Verder komt het handelsmerk van Opera Trionfo – het promoten van jong talent – in de avonturen van Pausole extra goed tot zijn recht. De jonge, charmante cast stempelt een vette knipoog op het werk van Honegger. Eentje waar je de hele avond van kan blijven glimlachen.

De aantrekkingskracht zit hem vooral in de frisheid waarmee de zangers het Franse dichtlibretto behandelen, waarmee ze acteren en waarmee ze de veelzijdige muziek verklanken. Die frisheid geeft de operette extra glans. En juist die glans behoedt het werk ervoor om plat, clichématig en misschien zelfs vulgair af te doen.

Hoewel het de cast als geheel is die dat bewerkstelligt, zijn het met name Mattijs van de Woerd als de koning en Simone Riksman als zijn dochter Aline die schitteren. Van de Woerd toont zich een geweldig acteur. Met een mimiek à la Charlie Chaplin zet hij een heerlijk onnozele Pausole op de planken. Alleen met zijn wenkbrauwenspel weet hij zichzelf al te kenschetsen. Even zou je vergeten dat hij in de eerste plaats een bariton is, en geen acteur.

Riksman op haar beurt bevestigt waarom ze in haar jonge carrière al diverse prijzen heeft gewonnen. Haar timbre sluit ook prachtig aan bij de rol van de kleine, beschermde koningsdochter Aline.

Het is verbazend dat Opera Trionfo het eerste gezelschap is dat *Les aventures du Roi Pausole* voor Nederlands publiek brengt. Is dit niet juist het soort producties waar de hedendaagse opera op zit te wachten? Toegankelijk voor velen, vermakelijk, en toch opera?

Hierbij is overigens wel de enige kritisch noot te plaatsen. Ondanks de omzeilende, suggestieve benadering is de operette hier en daar plat – met name in de wat explicietere delen – en dat is jammer. Mensen vermaken met seksuele toespelingen is een vrij

gemakkelijke weg naar succes. En of dát de weg is die opera moet bewandelen om een groter publiek aan te spreken, is de vraag. Opera verlagen tot het kaliber 'vulgaire praatjes vullen wel gaatjes' zou afdoen aan de status en de dramatische kracht van het genre.

LES AVENTURES DU ROI PAUSOLE | ARTHUR HONEGGER EN ALBERT WILLEMETZ

OPERA TRIONFO EN HET NIEUW ENSEMBLE OLV ED SPANJAARD

SOLISTEN: MATTIJS VAN DE WOERD, AMBROŽ BAJEC-LAPAJNE, SIMONE RIKSMAN, FABIO TRÚMPY, REA KOST-FUETER, FRANCIS VAN BROEKHUIZEN, E.A.

REGIE: ELSINA JANSEN

16 DECEMBER 2008 | ODEON, ZWOLLE

Categorie Recensie van de redactie

Datum 17/12/2008